

Emne: Kredittilsynets bidrag til forbrukerbeskyttelse- og informasjon

Jeg takk for oversendelsen av forprosjektrapporten om Kredittilsynets bidrag til forbrukerbeskyttelse- og informasjon.

Innledningsvis vil jeg understreke det positive i at det på denne måten initieres en vurdering av Kredittilsynets rolle i forhold til forbrukerbeskyttelse og informasjon. Det er imidlertid en stor debatt som her trekkes opp, og uten at Forbrukerombudet har vært inne i prosessen. Videre tenkning rundt Kredittilsynets rolle må derfor inkludere så vel oss som Forbrukerrådet.

Jeg vil også understreke at Forbrukerombudet er et frittstående organ som ikke kan instrueres av departementet gjennom tildelingsbrevet, slik Kredittilsynet legger til grunn i pkt 15.1 på s. 27. Jeg synes også Kredittilsynet i for liten grad tar hensyn til Forbrukerrådets rolle som forbrukerorganisasjon, og har et langt mer avslappet forhold enn tilsynet til at Forbrukerrådet, og for den saks skyld Forbrukerombudet, i enkeltsaker har et annet syn enn tilsynet.

Jeg deler forprosjektrapportens hovedkonklusjon, nemlig at forbrukerbeskyttelsen på finansmarkedet fungerer relativt godt. De tre organene har etter min oppfatning et godt samarbeid, informasjonsutvekslingen fungerer i hovedsak bra og alle har respekt for de andres egenart, ulike mandat og prioriteringer.

Slik jeg ser det må forbrukerbeskyttelsen på finansområdet bygges rundt flere pilarer, blant annet:

- god informasjon til forbrukerne
- et godt utviklet regelverk, herunder gode standardkontrakter
- tilsynsorganer med god faglig kompetanse og hjemler for effektive å gripe inn mot ulovlig markedsadferd
- klageorganer som løser tvister billig og effektivt

I tillegg fordres selvsagt en seriøs finansnæring med evne til å lære av egne feil, jf her næringens utvikling av lånefinansierte strukturerte spareprodukter.

Når det gjelder de fire punktene ovenfor er det i det siste tatt initiativ til og igangsatt flere tiltak som har stor betydning for de spørsmål som tas opp i forprosjektrapporten. Jeg sikter her særlig til opprettelsen av Finansportalen, nedsettelsen av Finanskriseutvalget og det utvalg som nå snart nedsettes og som skal se på tvisteløsninger på forbrukerområdet.

Dersom den skulle bli aktuelt med endringer i kompetanseområdet mellom for eksempel Forbrukerombudet og Kredittilsynet fordrer dette selvsagt en større utredning hvor både de berørte myndigheter og departementer trekkes inn. Jeg har imidlertid merket meg at Forbrukerrådet foreslår å opprette et norsk CFP. Jeg vil ikke umiddelbart avvise en slik løsning, men vil understreke at det krever en større utredning, der så vel det egentlig behovet for et slikt organ, dets mandat og dets forhold til eksisterende myndigheter (Forbrukerombudet og Kredittilsynet) må undergis en nærmere vurdering. Dersom det opprettes et tilsyn med et mandat som det Forbrukerrådet foreslår, må det også vurderes om det skal opprettes som et nytt organ eller legges til en eksisterende myndighet. Rent umiddelbart synes den beste løsningen å være sistnevnte, da ytterligere ett tilsynsorgan lett kan føre til ytterligere koordineringsbehov og overlappende kompetanse.

Ut over dette har jeg ingen kommentarer til forprosjektrapporten, men ber om å bli trukket inn i den framtidige oppfølgingen av forprosjektrapporten.

Med vennlig hilsen

Bjørn Erik Thon

Bjørn Erik Thon

forbrukerombud

Pb 4597 Nydalen

0404 Oslo

www.forbrukerombudet.no

Forbrukerombudet - for en enklere og tryggere forbrukerhverdag